

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Apophthegmata Ebraeorvm Ac Arabvm

Drusius, Johannes

Franekerae, 1591

Thomae Bodlaeo Serenissimae Reginae Angliae Elisabethae ad Ordines
Belgii Legato &c. viro præstantissimo, Iohannes Drvsivs S. P. D.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70041](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70041)

THOMAE BODLAE O
SERENISSIMAE REGINAE
ANGLIAE ELISABETHAE
ad Ordines Belgii Legato &c. viro praestantissimo,
IOHANNES DRVSIVS
S. D. P.

NON ITA diu est, praestan-
tissime BODLAE, cum in
opere Thalmudico quarerem
tractatum, qui inscribitur
AVOTH R. NATHAN: in quem
cum incidissem, nactus otium,
quod natalitia feria nobis concedebant, caepi eum
à capite ad calcem, quod aiunt, evolvere, ac qua
digna videbantur, nec offensura pias aures in
Latinum sermonem transferre. Res adeò
feliciter processit, ut opinione citius ad finem
pervenerim, adjutus (cur diffitear?) laboribus
(:) 2 probissimi

EPISTOLA

probissimi ac eruditissimi Viri Pauli Fagii, qui
 capitula Patrum antea latinitate donaverat.
 Continent autem ea capitula sententias sive a-
 pophthegmata Sapietum Ebraorum: quibus ad-
 jeci oracula, vel, si maxis, dicta Ben Sira, qui cre-
 ditur fuisse nepos Ieremia propheta, & alia pau-
 ca. Hoc agenti commodum in manus venit o-
 pus Aristeae de 72. Interpretibus, versum à
 Matthia Garbitio. Id materiam prae-
 libri secundi. Nam cum animus esset edere di-
 cta sapientum Ebraorum, non omittenda profe-
 ctò fuerunt (quanquam suspecta quibusdam)
 quae interpretes illigente Ebraei, ac Viri sapien-
 tissimi ad quaesita à Ptolemaeo quondam respon-
 derunt. Ceterum haec omnia damus fide Gar-
 bitii, cum non vacaret versionem eius cum
 Graco textu Aristeae conferre. Ad tertium li-
 brum delegi Apophthegmata Sapientum Ara-
 bia, & aliorum quorundam: quibus admiscui
 nonnulla fortasse aliena à titulo libri, ut sunt
 inscriptiones sepulchrorum, & alia id genus.
 Quod ne putes à me temerè factum esse, scito ad-
 mixta

mixta quoque eadem fuisse apophthegmatibus,
 in libro selectarum margaritarum, quem SE-
 PHER MIBCHAR HAPPHENINIM vo-
 cant: unde hac interpretatus sum, labore uti-
 nam tam utili, quam is mihi difficilis fuit ac ta-
 dii plenus. Nam qui facile esse putat Ara-
 bicum stilum ad Latinam consuetudinem in-
 flectere traducereq³, na is profectò ignorat
 quàm parum subsidii nobis ad hanc rem suppe-
 tat. Pleraque dicta ita retuli, ut videantur
 magis nuda sententia esse, quàm apophthegma-
 ta, nempe quia tadebat repetere toties Dicebat,
 aut Dicere solitus est. Quanquam si quis apoph-
 thegmata esse negaverit, non admodum repu-
 gnabo. Hoc magis spectavi ne quid admisce-
 rem, quod contrariam nostræ fidei cõtineret sen-
 tentiam. Volui etiam consultum imprimis hi-
 sce moribus. Nam ut nunc vivitur, talia
 valde necessaria sunt. Dices, hac melius mul-
 tò disci ex sacris litteris. Fateor: sed tamen in
 hoc vitiorum publico morbo quid vetat etiam
 exotica remedia adhibere? Nam & Varietas
 (:) delectat,

delectat, & gratiam conciliat divinis libris
quando videmus consentanea his docuisse gen-
tium Sapientes. Jam ad te venio, vir pruden-
tissime, in cuius nomine hasc & meas vigilias
exire in lucem sum passus, non ideò solùm, quia
munere apud nos amplissimo fungeris, sed po-
tius quia te talem novi, cui & hoc meritissimo
à R. M. delatum sit, & alia in super majora
excellenti tua doctrina, egregiisque virtutibus
debeantur. Praterèa volui testimonium ali-
quod exstare amoris mei erga te: ad quem ma-
xima accessio facta est anno superiore, cum me
Haga adeò humaniter exciperes, ut etiam au-
reo annulo donares maximi pretii: in cuius pa-
la inclusus chalcedonius exhibet insignia fami-
liæ tuæ. Accedit, quòd eum annulum, ut appa-
ret, signandi causa habueris, hoc est, pro annu-
lo sigillari, quem Ebraei חתום vocant: quo nihil
esse solet hominibus aut carius aut pretiosius.
Testes sunt ipsa litera divina, qua sigilli loco po-
nere dicunt, pro eo quod est charissimum habere,
& in summo pretio. Sit igitur hic liber cum te-
stimonium

DEDICATORIA.

*stimonium iudicii de te mei, tum pignus & qua-
 si arrabo amoris, gratiæq; animi sempiternum,
 si modò hæc sempiterna erunt, monumentum.
 Reliquum est ut te orem, primùm ut hoc mu-
 nus nostrum benignè, quemadmodum soles mea
 omnia, suscipias: deinde ut præclaram istam in
 nos volūtatem conserves: postremò ut me tuea-
 ris adversus malevolos. Nam scio incursum
 in nonnullorum reprehensiones. Mihi satis,
 si tibi tuiq; similibus probabor. Id si consequar,
 gaudebo, & patiar de laboribus meis ab impe-
 ritia magistris, & à tempore judicari. Vale, &
 D. Gilpino communi amico nostro, nisi grave
 est, salutem.*